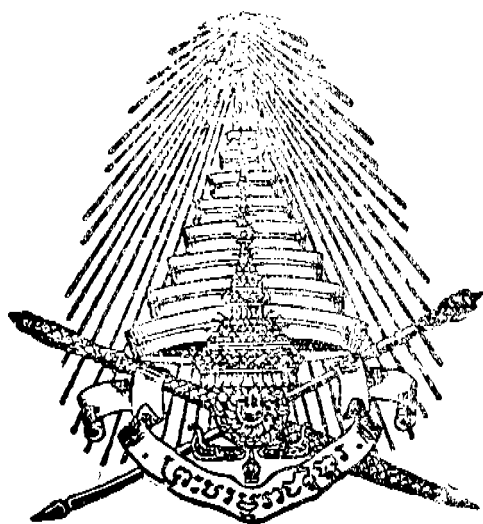

พระราชบัญญัติ
การเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๗

นริศรานุวัดติวงศ์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามพระราชกฤษฎีกาตั้งวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๖)

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ
สั่งว่า

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๘๐๘

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควร
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ การเดิน เรือใน น้ำน่าน้ำสยาม
พ.ศ. ๒๔๕๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๓๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน
พุทธศักราช ๒๔๗๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ และอัตราค่าธรรมเนียมตามแบบ ๓ แห่ง พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศเปลี่ยนแปลงพิกัดอัตราค่าธรรมเนียมประเภทการและโคมไฟ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๔

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘, ๑๐๒, ๑๓๕, ๑๓๖, ๑๓๗,
๑๔๑, ๑๔๓, ๑๔๕, ๑๔๗, ๑๔๘, ๑๔๙, ๑๕๐, ๑๕๒, ๑๕๔, ๑๕๖

เล่ม ๕๑ หน้า ๙๐๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๔๗๗

และ ๒๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ และใช้ควบต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘ ในแม่น้ำลำคลองต่าง ๆ นอกเขตต์ทำ
บรรดาเรือที่เดิน ตามน้ำให้เดินกลางลำแม่น้ำหรือลำคลอง
เรือที่เดินทวนน้ำให้เดินแอบฝั่ง ถ้าไม่สามารถจะทำอย่าง
หนึ่งอย่างใดดังว่ามานี้ ให้เดินกลางร่องน้ำ และให้ปฏิบัติ
ตามข้อบังคับการเดินเรือแห่งท้องถิ่นซึ่งตั้งขึ้นเพื่อควบคุม
การเดินเรือในลำแม่น้ำ หรือคลองนั้น ๆ ด้วย

ให้เจ้าท่าหรือข้าหลวงประจำจังหวัดในท้องถิ่นที่ไม่มี
เจ้าท่า มีอำนาจออกข้อบังคับควบคุมการเดินเรือในแม่น้ำ
และลำคลองใด ๆ ซึ่งอยู่ในเขตต์ท้องถิ่นของตนได้ ข้อ
บังคับนั้นเมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ และ
ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

“มาตรา ๑๐๒ นายเรือที่ได้รับประกาศนียบัตรแสดง
ความรู้ทุกคน ต้องให้ความระมัดระวังในการควบคุมเรือโดย
เต็มความสามารถ เพื่อมิให้เกิดอุบัติเหตุหรืออันตรายอย่าง
ใด ๆ และถ้ามีเหตุอย่างไร ๆ เกิดขึ้นในหน้าที่ขณะที่ตน
กระทำการควบคุมเรือนั้นอยู่ นายเรือผู้นั้นต้องรายงานเหตุ
ที่เกิดขึ้นนั้นต่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๘๑๐

๑. สำหรับเรือที่ยังไม่ออกจากเขตท่าไปทะเลในทันทีทันใด ถัดเวลาที่เกิดเหตุให้ยื่นรายงานต่อเจ้าท่าภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมง แต่ถ้าเรือลำนั้นกำลังจะออกจากท่าไปสู่ทะเลก็ให้ส่งรายงานโดยทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนในโอกาสแรกที่จะส่งได้ หรือแะเจ้าความต่อกรรมการอำเภอ หรือตำรวจท้องที่ใกล้เคียง หรือฝากรายงานนั้นไว้แก่เจ้าพนักงานศุลกากรณตำบลใกล้เคียงเพื่อส่งให้เจ้าท่าต่อไป

รายงานนั้นต้องแจ้งให้ชัดเจนถึงข้อเหล่านี้

(๑) ตำบลที่เกิดเหตุพร้อมทั้งแผนที่สังเขปถ้าสามารถจะทำได้

(๒) วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ

(๓) ชื่อเจ้าของเรือ หรือตัวแทน และเลขทะเบียนเรือ

(๔) สาเหตุที่เกิดและกรณีแวดล้อม

(๕) ความเสียหายที่ได้รับ

(๖) ถ้าเป็นเรือที่มีสมุดปูม ก็ให้คัดข้อความประจำวันที่จดไว้ในสมุดปูม ทั้งปากเรือและท้องเรือแนบมาด้วย

๒. สำหรับเรืออื่น ๆ นอกจากในอนุมาตรา ๑ ให้รายงานเหตุที่เกิดขึ้นนั้นต่อเจ้าท่า หรือแจ้งความต่อกรรมการ

อำเภอ หรือตำรวจท้องที่ใกล้เคียงภายในเวลาสี่สิบแปด ชั่วโมง

๓. กรมการอำเภอ หรือตำรวจท้องที่ เมื่อได้รับความแจ้งความแล้วให้ไต่สวนและจัดการไปตามหน้าที่ และให้รับส่งสำเนาการไต่สวนนั้นไปให้เจ้าท่าท้องถิ่น หรือกรมเจ้าท่าทราบ ”

“ มาตรา ๑๓๕ ภายใต้อำนาจแห่งมาตรา ๑๓๔ บรรดาเรือที่ให้อยู่ในน่านน้ำสยาม นอกจากเรือที่ไต่เดินในแม่น้ำโขง ต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาตและให้เสียค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓๔, ๑๔๐ และ ๑๔๘ เว้นแต่

๑. เรือยนต์มีขนาดต่ำกว่า ๓ ตันกรอสส์ ให้เรียกค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตถึงอัตราปกติ แต่ถ้าเรือยนต์นั้นเป็นของกสิกรใช้เครื่องฉุดระหัดแรงม้าไม่เกินกว่า ๗ แรงที่ไต่เพื่อประโยชน์ในการกสิกรรมของตนเอง ให้ยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาต

๒. เรือใบและเรือเล็กขนาดบรรทุกต่ำกว่า ๑๐๐ หาบ ไม่ต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาต ส่วนที่มีขนาดบรรทุก

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๘๑๒

ตั้งแต่ ๑๐๐ บาท ถึง ๘๐๐ บาท ให้เรียกค่าธรรมเนียม
ออกใบอนุญาตตั้งอัตราปกติ

บทบัญญัติแห่งอนุมาตรา ๒ ท่านมิให้ไว้รับกับแก่เรื่องที่
ใช้อยู่หรือที่นำมาใช้ ในท้องที่ซึ่งได้มีการจดทะเบียนและออก
ใบอนุญาตอยู่ก่อนแล้ว”

“มาตรา ๑๓๖ ในท้องที่ที่มีการจดทะเบียนและออกใบ
อนุญาตสำหรับเรือกลไฟ เรือยนต์และเรือเล็กอยู่แล้วนั้น
ให้คงมีการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตต่อไป ส่วนใน
ท้องที่อื่นซึ่งยังมิได้บังคับให้มีการจดทะเบียนและออกใบ
อนุญาตนั้น เมื่อจะใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับเมื่อใด ให้
ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามเดือน”

“มาตรา ๑๓๗ เรื่องราวขอรับใบอนุญาตหรือขอต่ออายุ
ใบอนุญาตนั้น ให้ยื่นต่อเจ้าท่าหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งได้
แต่งตั้งขึ้น เพื่อการจดทะเบียน และต้องเขียนด้วยกระดาษ
แบบพิมพ์ของราชการ เวลาที่ยื่นเรื่องราวขอใบอนุญาตต้อง
นำเงินไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนเงิน ค่าธรรมเนียมสำหรับ ออกใบ
อนุญาตนั้นมาวางไว้ด้วย

ถ้าเป็นเรือกลไฟหรือเรือยนต์ที่ประสงค์ จะเดินรับจ้าง
บรรทุกคนโดยสารหรือสินค้า หรือจูงเรือ ผู้ยื่นเรื่องราวต้อง

เล่ม ๕๑ หน้า ๘๑๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๔๗๗

แจ้งมาให้ชัดเจน ถ้าจะเดินรับจ้างเป็นการประจำทางจะ
ต้องระบุด้วยว่า ตนจะนำเรื่อนั้นไปเดินจากตำบลใดถึง
ตำบลใด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตราสี่ เรือกลไฟหรือเรือยนต์
ลำใดเดินรับจ้างเป็นการประจำระหว่างตำบลใด ๆ มีกำหนด
ตั้งแต่ ๓ เดือนขึ้นไป ให้ถือว่าเป็นเรือเดินประจำทาง

เรือกลไฟหรือเรือยนต์ที่ได้รับอนุญาตให้เดินรับจ้าง
บรรทุกคนโดยสารหรือสินค้า หรือจูงเรือตามความประสงค์
ในวรรคก่อนนี้แล้ว ต่อมาถ้าจะขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงความ
ประสงค์ ที่ได้รับอนุญาตไว้แต่เดิมนั้นก็ได้”

“มาตรา ๒๑๒ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๑๓ เรือเดิน
ในทะเลที่เข้ามาในน่านน้ำสยาม หรือที่เดินจากท่าหนึ่งถึง
อีกท่าหนึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมประภาคาร ท่นหมายร่องน้ำ
และโคมไฟ แก่เจ้าพนักงานที่ได้แต่งตั้งไว้เพื่อการนั้นตาม
อัตราและวิธีการที่จะได้ มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นครั้งคราว”

“มาตรา ๒๑๓ เรือต่อไปนี้ให้ยกเว้น ไม่ต้องเสียค่า
ธรรมเนียมประภาคาร ท่นหมายร่องน้ำ และโคมไฟ ตาม
มาตรา ๒๑๒ คือ

(๑) เรือของรัฐบาลสยาม

(๒) เรือยอชต์ของเอกชน

(๓) เรือของรัฐบาลต่างประเทศ

(๔) เรือที่ใช้จะเพาะขนถ่ายสินค้าหรือคนโดยสารไปมาภายในเขตต์ท่าเดียวกัน หรือระหว่างท่ากับที่ทอดจอดเรือภายนอกแห่งท่านั้น

(๕) เรือค้าขายพื้ขนาดบรรทุกต่ำกว่า ๘๐๐ ตอน

(๖) เรือเดินทางซึ่งมีแต่อับเฉาไม่ได้ค้าระหว่างบรรทุกและไม่มีคนโดยสาร

(๗) เรือที่เข้ามาจะเพาะจัดหาเชื้อเพลิง เครื่องพัสดุ หรือเสบียงสำหรับเรือลำนั้นเท่านั้น

(๘) เรือที่เข้ามาเพราะถูกพายุ หรือเพื่อทำการซ่อมแซม หรือเพราะเกิดเสียบหาย แต่เรือที่ว่าจะต้องไม่ขนถ่ายสินค้าลงหรือขึ้นนอกจากสินค้าที่จำต้องขนลง เพื่อการซ่อมแซมที่วัน และภายหลังได้ขนสินค้าขึ้นคืนเรือ

“มาตรา ๒๑๕ เรือลำใดซึ่งจะต้องเสียค่าธรรมเนียมประกาศร่นหมายร่อนน้ำ และโคมไฟ มาขอใบปล่อยเรือ ให้เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานศุลกากรหรือเจ้าพนักงานอื่นผู้หน้าที่ออกใบปล่อยเรือขอตรวจดูใบเสร็จค่าธรรมเนียม

เล่ม ๕๑ หน้า ๘๑๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๔๗๗

นั้น ถ้าปรากฏว่าได้เสียค่าธรรมเนียมแล้ว จึงให้ออกใบ
ปล่อยเรือให้”

“มาตรา ๒๗๗ ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดทำการควบคุมเรือ
กลไฟ เรือยนต์ เรือเดินทะเล เรือบรรทุกสินค้าขนาด
บรรทุกตั้งแต่ ๑๐๐ ตันขึ้นไป ซึ่งทำการติดต่อกับเรือเดิน
ทะเล หรือทำการควบคุมเครื่องจักรของเรือ นอกจาก
เป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตร แสดงว่าตนมีความรู้สมควรที่
จะทำการเช่นนั้นได้”

“มาตรา ๒๗๘ เมื่อจะออกประกาศนียบัตรเช่นว่ามาแล้ว
ให้แก่ผู้ใดสำหรับทำการเป็นนายเรือ ตันหน สร้าง ใต้กั้ง
นายท้าย คนถือท้าย หรือตันกล คนใช้เครื่อง ท่านว่าผู้นั้น
ต้องสอบความรู้ได้แล้ว และเมื่อยื่นใบสมัครสอบนั้นต้อง
มีพยานหลักฐานมาแสดงไว้ เป็นที่พอใจถึงเรื่องไม่เป็นคน
ประพฤติเสเพลติดสุรายาเมา หรือติดยาเสพติดให้โทษ
ความชำนาญการงานที่ได้ทำมา และความประพฤติทั่วไป
นั้นด้วย แต่ถ้ผู้นั้นเป็นนายเรือ ตันหน สร้าง ใต้กั้ง และ
นายท้าย จะต้องแสดงว่ามีสายคาดีด้วย

ในมาตรานี้ คำว่า

วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๔๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๘๑๖

“สร้าง” หมายความว่าผู้ทำการควบคุมเรือลำเดียว

“ได้ทั้ง” หมายความว่าผู้ควบคุมเรือใบเดินทะเลที่มี
น้ำหนักบรรทุกตั้งแต่ ๘๐๐ ทอนขึ้นไป

“คนถือท้าย” หมายความว่าผู้ควบคุมหรือผู้ถือท้าย
หรือคนแจวท้ายของเรือบรรทุกสินค้าที่ทำการติดต่อกับเรือ
เดินทะเล”

“มาตรา ๒๗๕ การแบ่งชั้นความรู้ของนายเรือ ต้นหน
สร้าง ได้ทั้ง นายท้าย คนถือท้าย ต้นกล หรือคนใช้เครื่อง
ระเบียนการสอบความรู้ หลักสูตรความรู้และคำธรรมเนียม
ที่จะต้องเสียนั้น ให้เจ้าท่าออกข้อบังคับกำหนดไว้เป็นครั้ง
คราว ด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่จะ
บังคับเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้
บังคับได้”

“มาตรา ๒๘๐ ประกาศนียบัตรแสดงความรู้นั้นต้องระบุ
ชื่อ อายุ และกำหนดรูปพรรณของผู้ถือประกาศนียบัตร และ
ข้อความอื่น ๆ ตามที่จำเป็น และต้องมีรูปถ่ายของผู้ถือ
ประกาศนียบัตร ปิดไว้ด้วย

ประกาศนียบัตรสำหรับคนถือท้ายให้มีอายุสามปี นอก
นั้นให้มีอายุห้าปี เมื่อครบกำหนดแล้ว ผู้ถือต้องนำมา
เปลี่ยนใหม่ ให้เรียกค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนประกาศนียบัตร
กึ่งหนึ่งแห่งอัตราค่าธรรมเนียมเดิม และถ้าเจ้าท่าจะต้อง
การให้ แสดงพะยานหลักฐานดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗๘
ก็ได้”

“มาตรา ๒๘๒ ผู้ใดเข้าทำการควบคุมเรือ หรือควบคุม
เครื่องจักรเรือ โดยมีได้รับประกาศนียบัตร แสดง
ความรู้อันถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือ
ใช้ประกาศนียบัตรที่สิ้นอายุแล้ว ผู้นั้นมีความผิด ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับเป็นเงินไม่เกิน
พันบาท ”

“มาตรา ๒๘๔ ผู้ควบคุมเรือและผู้ควบคุมเครื่องจักรเรือ
ที่ต้องมีประกาศนียบัตร แสดงความรู้นั้น ในขณะที่ทำการ
ควบคุมเรือ หรือควบคุมเครื่องจักรเรือ จะต้องเก็บใบ
ประกาศนียบัตร ของตนไว้ในเรือเพื่อเจ้าพนักงานจะขอตรวจ
ดูได้”

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๔๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๘๑๘

ถ้าในระหว่างที่ใบอนุญาตประจำเรือใดยังไม่สิ้นอายุ
เจ้าของเรือหรือตัวแทนประสงค์จะเปลี่ยนผู้ควบคุมเรือหรือ
ผู้ควบคุมเครื่องจักรของเรือลำนั้น ให้เจ้าของเรือหรือ
ตัวแทนนำใบอนุญาตเรือ พร้อมทั้งประกาศนียบัตรสำหรับ
ตัวผู้ที่เปลี่ยนนั้น ไปให้นายทะเบียนหมายเหตุที่ทำการ
เจ้าท่าท้องถิ่นที่เรือนั้นขึ้นทะเบียนภายในกำหนด ๑๕ วัน”

“มาตรา ๒๕๐ ผู้ใดกระทำความผิดดังที่บัญญัติไว้ใน
หมวดนี้และความผิดนั้นมิได้มีบทกำหนดโทษไว้เป็นพิเศษ
ให้ปรับเป็นเงินไม่เกินห้าสิบบาท”

“มาตรา ๒๕๑ ผู้นำร่อง นายเรือ ตันหน สร้าง ใต้กัง
นายท้าย คนถือท้าย ตันกล หรือคนใช้เครื่อง ที่ได้รับ
ประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตผู้ใดหย่อนความสามารถ หรือ
ประพฤติน่าสงสัยสมควรแก้หน้าที่ ละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
หรือข้อบังคับเกี่ยวแก่การเดินเรือหรือหน้าที่ของตน ให้
เจ้าท่ามีอำนาจที่จะสั่งด่าไม่ให้ใช้ประกาศนียบัตร หรือใบ
อนุญาตมีกำหนดไม่เกินสองปี แต่ไม่เป็นการลบล้างโทษ
อย่างอื่นซึ่งผู้นั้นจะพึงได้รับ

ถ้าผู้นั้นไม่พอใจคำสั่งให้งดใช้ประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาต ให้ผู้นั้นมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำชี้ขาดของรัฐมนตรีนั้น เป็นที่สุด แต่ในระหว่างที่รัฐมนตรียังมีได้ชี้ขาด คำสั่งให้งดใช้ประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตมีผลบังคับได้”

มาตรา ๔ เรือเดินสมุทรบรรทุกนักท่องเที่ยวรอบโลกชั่วคราว ให้เก็บค่าธรรมเนียมประกาศการ ท่นหมาย ร่องน้ำและโคมไฟ กิ่งอัตราปกติ

มาตรา ๕ ในการพิจารณาออกใบอนุญาตสำหรับเรือกลไฟและเรือยนต์รับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารหรือสินค้า หรือจูงเรื่อนั้น ถ้าเป็นเรือเดินประจำทาง เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานซึ่งได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อการจดทะเบียนมีอำนาจที่จะ

(๑) กำหนดข้อห้ามและเงื่อนไขเกี่ยวกับเขตต์หรือทางที่จะใช้เรื่อนั้นเดิน

(๒) กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับจำนวน ขนาด และชนิดของเรือที่จะใช้เดินจากตำบลหนึ่งถึงตำบลหนึ่ง ตลอดถึงการสับเปลี่ยนเรือใช้แทนกันชั่วคราวด้วย

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๔๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๘๒๐

(๓) สั่งการอนุญาตเรือลำใด ๆ หรือของเจ้าของใด ๆ มิให้เดินประจำทางที่เห็นว่ามีเรืออื่นเดินอยู่เพียงพอแล้ว หรือเมื่อเห็นว่า ถ้าให้อนุญาตจะมีการแข่งขันกันจนเสื่อมเสียประโยชน์ของเจ้าของเรือ หรือเสื่อมเสียความปลอดภัยของประชาชน

(๔) ตั้งคณะกรรมการขึ้นเป็นครั้งคราวเพื่อกำหนดเงื่อนไขในเรื่องค่าโดยสาร ค่าระวาง ค่าจ้างเรือ และเวลาออกเรือ คณะกรรมการนั้นให้รวมทั้งเจ้าของเรือหรือผู้แทนด้วย

ถ้าไม่ใช่เรือเดินประจำทาง เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานนั้นมีอำนาจที่จะห้ามหรือจำกัดมิให้เดินในเขตใด ๆ ในเมื่อเห็นว่าการเดินเรือรับจ้างในเขตนั้นจะเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน

มาตรา ๖ เรือกลไฟ และเรือยนต์ที่ทำการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือสินค้า หรือจ้างเรือเป็นการประจำทางที่ยังมิได้แจ้งความว่าจะนำเรือไปเดินจากตำบลใด ถึงตำบลใดนั้น ให้นำใบอนุญาตสำหรับเรือมาขอแก้ไขเสียให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสี่เดือน นับตั้งแต่วัน

ประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป การแก้ไขเป็นเช่น
ว่ามานี้ ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

มาตรา ๗ เรือกลไฟและเรือยนต์ที่รับจ้างบรรทุกคน
โดยสารหรือสินค้า หรือจูงเรือลำใด กระทำการฝ่าฝืนต่อ
เงื่อนไขที่ได้กำหนดขึ้นตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัตินี้ เจ้าท่าหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะสั่งก
การเดินเรือของเรือนั้น ๆ เสียชั่วคราว หรือจะสั่งให้ยึดใบ
อนุญาตสำหรับเรือนั้นไว้มีกำหนดไม่เกินหกเดือนก็ได้

ผู้มีส่วนได้เสียผู้ใดไม่พอใจในคำสั่งให้งดการเดินเรือ
หรือให้ยึดใบอนุญาตสำหรับเรือ ผู้นั้นมีสิทธิที่จะอุทธรณ์
ต่อรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ได้ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้ทราบ
คำสั่ง คำชี้ขาดของรัฐมนตรีนั้นเป็นที่สุด แต่ในระหว่างที่
รัฐมนตรียังมิได้ชี้ขาด คำสั่งให้งดหรือยึดนั้นมีผลบังคับได้

เรือใดที่ถูกยึดใบอนุญาตหรือถูกสั่งให้งดการเดินเรือ
แล้ว ยังขึ้นเดินก็ได้ หรือเรือใดกระทำการรับจ้างบรรทุกคน
โดยสารหรือสินค้าหรือจูงเรือเป็นการประจำทางโดยไม่ได้รับ
ใบอนุญาตก็ได้ ผู้ควบคุมเรือหรือเจ้าของเรือมีความผิดต้อง
ระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖๑

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๔๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๘๒๒

มาตรา ๘ ให้แก่อักษรโรมันในมาตรา ๒๗ ซึ่งเดิมใช้อักษร G. เป็นอักษร L.C.

มาตรา ๙ ให้แก่อักษรโรมันในมาตรา ๔๐ ซึ่งเดิมใช้อักษร T. เป็นอักษร B.A.Z.

มาตรา ๑๐ ให้แก่อักษรโรมันในมาตรา ๔๑ ซึ่งเดิมใช้อักษร Y.V. เป็นอักษร S.T. และแก่อักษร Y.F. เป็น R.X.

มาตรา ๑๑ ให้แก่อักษรโรมันในมาตรา ๑๔๘ ซึ่งเดิมใช้อักษร T.H.E. เป็นอักษร R.K.O. กับเพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคที่ ๒ ของมาตรา ๑๔๘ คือ

“อนึ่ง ถ้าเรือกลไฟลำใดบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดที่ประมวลสัญญาณสากลบังคับว่า ต้องชักธงแสดงชนิดของน้ำมันนั้นโดยเฉพาะ ให้เรือกลไฟทุกลำปฏิบัติตามนั้น”

มาตรา ๑๒ บรรดาธงสัญญาณที่พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามยังมิได้บังคับไว้แล้ว ให้บรรดาเรือกลไฟที่เข้ามาในเขตต์ท่าแห่งน่านน้ำสยามปฏิบัติตามประมวลสัญญาณสากลที่ใช้อยู่จนทุกประการ

มาตรา ๑๓ ความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามซึ่งมีโทษปรับสถานเดียวไม่เกิน ๒๐๐ บาท และที่เกิดขึ้นในท้องที่ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจเจ้าท่า ให้เจ้าท่ามีอำนาจเปรียบเทียบได้ เมื่อเจ้าทุกข์และผู้เสียหายยินยอม และเมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบนั้นแล้ว ให้คดีเป็นอันเสร็จเด็ดขาดเพียงนั้น

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการมีอำนาจหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พ.ศ. ๒๔๕๖ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม และให้มีอำนาจตั้งเจ้าพนักงาน ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม หรือกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

เจ้าพนักงานที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมเจ้าท่าและการตั้งเจ้าท่าหรือเจ้าพนักงาน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วย และให้ระบุให้ชัดเจนว่า ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นมีอำนาจปฏิบัติหน้าที่เพียงใด

วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๘๒๕

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๗๗
เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี